Riigi Teataja

Nr. 88. **2. novembril 1928 a.** **Nr. 88.**

Art. 532. Turbarabade tarvitamiseks andmise määrus.

533. Määrus raadio-ringhäälingu vastuvõtuaparaatide antennide ehitamise kohta.

534. Sundmäärus lõbustusemaksu võtmise kohta Antsla alevis.

Vabariigi Valitsuse poolt 24. oktoobril 1928 a. vastu võetud

532. Turbarabade tarvitamiseks andmise määrus.

Alus: Maaseaduse §§ 15 (R.T. nr. 1 — 1927) ja 28 (R.T. nr. 79/80 — 1919).

§ 1. Põllutööministeeriumi valdamisel olevaid turbarabasid antakse tarvitada alus- või kütteturba lõikamiseks:

a) üksikutele isikutele tööstuslikuks ja kaubanduslikuks otstarbeks ning põllumajanduslikkudele ja ühistegelikkudele ettevõtetele kuni 99 a. peale;

b) põllumajapidamistele kuni 5 ha suurustes tükkides, tähtajaga kuni 24 aasta peale või juurdelõigetena riigimaade planeerimise korras, kui maad piirduvad ja rabal kasvava metsa tihedus ei ole üle 0,3.

§ 2. Turbarabade tarvitamise tingimused määratakse kindlaks põllutööministri poolt selleks antud juhtnööride alusel.

§ 3. Põllutööministeerium võib müüa soovijatele alus- ning kütteturvast kantmeetri viisi oma kohapealsete esindajate kaudu põllutööministri poolt kinnitatud hindade alusel.

Riigivanem J. Tõnisson.

Põllutööminister Osk. Köster.

Riigisekretär K. Terras.

---

533. Teedeministri määrus raadio-ringhäälingu vastuvõtuaparaatide antennide ehitamise kohta.

Alus: Raadio seaduse (R.T. nr. 2 — 1926) § 3.

§ 1. Käesolev määrus on maksev linnades ja alevites asuvate raadio-ringhäälingu vastuvõtuaparaatide välisantennide kohta, s. o. antennide kohta, mille juhtmed asuvad tervelt või osalt väljaspool hooneid, kuid §§ 15—18 maksavad ühtlasi ka katusealuste (pööningu) antennide kohta ja tubased antennid ei käi käesoleva määruse alla.

§ 2. Antennid tulevad nii üles seada, et nende välisosad ei rikuks ehituste või tänavate üldmuljet. Antennid peavad asuma võimalikult väljaspool tänavate piirjooni (hoovides), mis on nõuetav eriti mitmejuhtmeliste antennide kohta.

Mitmejuhtmelistest antennidest on lubatud ehitada ainult paralleeljuhtmetega antenne, kusjuures antenni äärmiste juhtmete maksimaalne vahe võib olla 2 m.

§ 3. Mitme korteriga majadele tulevad antennid nii ehitada, et ka teistel sama maja elanikkudel võimalik oleks omale antenne üles seada.

Paralleelselt üles seatud antennide lubatav minimaalne vahe võib olla 5 m.

Antennide ristamisel peab nende vahe olema vähemalt 2 m, kusjuures ristamisnurk ei tohi olla alla 45°. Juhul, kui ristamisnurk on alla 45°, peab antennide vahe olema vähemalt 5 m.

Erandina võivad antennide vahed vähemad olla sel juhul, kui antennide omanikud eneste vahel selle üle kokku lepivad.

§ 4. Antenne võib ehitada ühekordsest kõvavask- või pronkstraadist või samadest materjalidest koosnevaist erilistest antennikiutraatidest alljärgnevatel tingimustel:

Kõvavasktraat peab omama tõmbetugevuse vähemalt 40 kg mm² kohta, kusjuures minimaalne traadi diameeter võib olla 2 mm.

Pronkstraat peab omama tõmbetugevuse vähemalt 50 kg mm² kohta, kusjuures minimaalne traadi diameeter võib olla 1,5 mm.

Kõvavask-kiutraat peab omama tõmbetugevuse vähemalt 40 kg mm² kohta, kusjuures minimaalne traadi põiklõige võib olla 2,45 mm².

Pronks-kiutraat peab omama tõmbetugevuse vähemalt 50 kg mm² kohta, kusjuures minimaalne juhtme põiklõige võib olla 2,45 mm².

§ 5. Antenni juhtmete läbilõiked ja nende läbirippuvused (lõtve sügavused) peavad kooskõlas olema ülesseatud antennide pikkustega (s. o. antenni toetuspunktide vahe kaugusega).

Antennide läbirippuvuste arvestamisel ei tohi maksimaalse tõmbe juures (kõiki võimalikke temperatuuri muutusi, tuule, jäätise jne. mõjusid arvesse võttes) tagavara koeffitsient alla kolme olla.

Tõmbe all olevates antenni osades ei tohi ühtki jätku ega sõlme olla, mis vähendaks antenni vastupidavust tõmbele.

§ 6. Antennide postid, latid ja muud kinnituspunktid ning reid (vahepuud) mitmejuhtmelistes antennides peavad omama maksimaalse tõmbejõu juures kolmekordse tagavara koeffitsiendi.

Hoonetel asuvad antennide raudmastid peavad maandatud ning puupostid (latid üle 3 m) peavad varustatud olema terves pikkuses nende külge kinnitatud maandatud metalljuhtmetega.

§ 7. Antennide isoleerimiseks tuleb tarvitada isolaatorite ahelaid või vastavaid muid isoleerabinõusid, kusjuures need isoleervahendid peavad omama maksimaalsele tõmbele kolmekordse tagavara koeffitsiendi.

§ 8. Antennide pidemeiks (kinnitusteks toetuspunktidele) ja isolaatorite kokkusidumiseks tarvitatava materjali tugevuse koeffitsient peab võrduma antennide materjali omale. Raudtraadi tarvitamisel võib selle minimaalne läbimõõt olla 2,5 mm.

§ 9. Antennide kinnitamiseks võib kasutada korstnaid, torne ja muid ehituste osi, arvestades nende vastupidavusega antennide tõmbejõule (§ 5). Antennide ehitamisel tuleb arvestada võimalikkude töödega katustel.

Antennid peavad vähemalt 2 meetrit katusest eemal olema. Kui antennid kasvavate puude külge kinnitatakse, tuleb võtta arvesse puude kõikumist tuule käes.

§ 10. Antennide sisendusjuhtmete läbimõõdud peavad võrduma antennijuhtmete läbimõõtudele. Mitmejuhtmeliste antennide juures peavad sisendusjuhtmete läbimõõdud olema vastavalt suuremad.

Võimalust mööda peab katsuma sisendada antennijuhtmeid ilma jätkudeta ning eritraatideta. Kui aga sisenduseks antennide külge juhtmed jätkatakse, siis peab seda nii tegema, et ühendamise kohad annaksid elektriliselt head kontakti ning jätkud ei vähendaks antennide vastupidavust tõmbele.

Antennide sisendused (hoonesse sisseminekud) ja nende sisemised osad ning maaühendusjuhtmed peavad ruumides vähemalt 10 sm eemal olema elektri tugevvoolu juhtmetest.

§ 11. Kui antennide juhtmed sideühenduste või signalisatsiooni juhtmetega ristuvad, peavad esimesed isoleeritud olema ning võimalust mööda täisnurga moodustama, kusjuures vähema nurga minimaalseks suuruseks on 60°, ning minimaalne kaugus sel juhul antennide ja nõrkvoolu juhtmete vahel on 1 meeter.

Kui antennid asuvad sideühendusjuhtmetega paralleelselt, või on nende ristamisnurk alla 60°, võib nende minimaalne vahe olla 5 m. Kui antennide katkemisel nende kokkupuutumine sideühendusjuhtmetega on võimalik, siis peavad antennijuhtmed isoleeritud olema (missuguseks isolatsiooniks võib olla ka veekindel puuvilla mähis), välja arvatud juhud, kus sideühendusjuhtmed on ise isoleeritud.

§ 12. Antennide ristamiste eest tugevvoolu (madalpinge kuni 250 volti juhtme ja maa vahel) juhtmetega tuleb hoiduda. Kui ristamised möödapääsematud, siis peavad antennid terves pikkuses ilmastik-kindlalt isoleeritud (700 v.) juhtmetest ehitatud olema, põiklõikega vähemalt 10 mm². Erandina võib tarvitada antenniks 6 mm² ilmastik-kindlat isoleeritud juhet sel puhul, kui antenni kinnituspunktide vahe on alla 35 m. Antenni- ja tugevvoolujuhtmete vahekauguste kohta on maksvad § 11 antud tingimused, kusjuures minimaalne vertikaalne ristamisvahe võib olla 2 meetrit.

Eelmises lõikes antud antenni juhtmete läbilõiked ja isolatsiooni tingimused on maks-

vad ka siis, kui antennid on madalpinge juhtmete läheduses nõnda asetatud, et nende katkemisel on võimalik kokkupuutumine.

§ 13. Keelatud on antenne tõmmata pealt- või altpoolt kõrgepingeseadete (üle 250 volti juhtme ja maa vahel) juhtmeid ja neile juhtmetele läheneda ligemale kui 10 meetrit.

Erandina võib ilmastik-kindlalt isoleeritud ühejuhtmeliste antennidega minna üle nende trammijuhtmete, millele on tõmmatud maandatud traadid, kusjuures minimaalne antennijuhtmete põiklõige võib olla 10 mm², ning maksimaalne kinnituspunktide vahe 60 m.

§ 14. Antennid, mis on asetatud tervelt või osalt tänavate kohale, peavad asuma tänavalt vähemalt 7 m kõrgusel.

Kui antennid takistavad elektri tugevvoolu- või sideseadete liinide ehitamist, lahendatakse küsimus raadio seaduse kohaselt, kusjuures antennide ümberehitamise viib täide vastavalt käesolevatele tingimustele asutus või isik, kes ehitab oma elektriseade viimasena.

§ 15. Iga antenn peab sisendusjuhtmel lülitusseadega ja piksekõrvaldajaga varustatud olema ning läbi käima ¼ ampeerilisest voolukaitsjast. Lülitusseaded peavad võimaldama antennide hõlpsat maaga ühendamist ning aparaatide antennidest eraldamist. Tarvitada võib kõrgepinge lülijaid mitte alla 6 ampeeri ja piksekõrvaldajaid, mis juba 300-voldilise pinge juures antennid maaga ühendavad.

§ 16. Maaühenduse juhtmed tulevad ehitada võimalikult lühikesed. Maajuhtme põiklõige peab antenni juhtme põiklõikest vähemalt kaks korda suurem olema.

Hoonetes ei tohi olla antennide sisendusjuhtmed ega ka maaühendusjuhtmed kergesti tuldvõtvate materjalide (abinõude) läheduses ja tuleb nende kohta täita samaseid nõudeid, mis on maksvad telefonijuhede kohta. Maaühendusteks võib kasutada vee- ja gaasitorustikku, kui need hea voolujuhtivuse maasse alatiselt võimaldavad.

Kui aparaadid antennide sisendustest kaugele on paigutatud, peab § 15 nimetatud maaga ühendatud lülijad ja piksekõrvaldajad ning voolukaitsjad ikkagi antennide hoonesse sisenduste juurde üles seadma, kuna aparaatide juures võib tarvitada eri-maaühendust.

§ 17. Antennilülijate ja piksekõrvaldajate maaühendused peavad võimalikult väikse-oomilised (alla 10 oomi) olema, ning nende kontakt maaga ei tohi, võrreldes esialgse seisukorraga, ühelgi juhul halveneda ning seda enam veel katkeda.

§ 18. Antennid ja maaühendused peavad alati korras olema. Antennide omanikud on kohustatud antenne ja maaühendusi perioodiliselt järele vaatama (proovima) ning neis märgatavaid puudusi ja rikkeid kõrvaldama.

Õnnetuste juhtumiste eest, mis on välja kutsutud antennide mahalangemiste ja puudulikkude maaühenduste läbi, vastutavad nende antennide ja maaühenduste omanikud.

§ 19. Antennide ehitus §§ 12 ja 13 alusel võib sündida ainult asjatundja poolt ning kohaliku linna või alevi elektrijaama nõusolekul.

Kui tugevvoolu liinide toitmine ei sünni linna või alevi elektrijaama vooluga, siis peab sarnastest liinidest antennidega üleminekuks nõusoleku muretsema vastavalt asutuselt või isikult, kelle omanduseks kuulub tugevvoolu seade.

§ 20. Tarbe korral on posti peavalitsuse peadirektoril õigus käesolevaid määrusi maksma panna ka maal ehitatavate antennide kohta.

Tallinnas, 24. oktoobril 1928 a. Nr. 1718.

Teedeminister A. Kerem.

Posti peavalitsuse peadirektor G. Jallajas.

Antsla alevivolikogu poolt 19. augustil 1928 a. vastu võetud.

534. Sundmäärus lõbustusemaksu võtmise kohta Antsla alevis.

(Antud aleviseaduse § 62 põhjal.)

§ 1. Kõikide avalikkude maksuliste pidustuste ja lõbustuste pealt, mis Antsla alevis toime pannakse, võetakse lõbustusemaksu alevivolikogu poolt kindlaks määratud %% järgi piletite hinnast ühes kultuurkapitali ja Punase Risti lõbustusemaksuga, kui pidustus või lõbustus viimaste maksude alla käib seaduse alusel.

Märkus. Alevivolikogul on õigus teatavaid asutusi või pidustuste toimepanijaid sellekohaste palvete peale alevi heaks võetavast lõbustusemaksust vabastada.

§ 2. Kõik lõbustusemaksu alla langevate pidustuste toimepanijad on kohustatud vähemalt 48 tundi enne lõbustuse toimepanemist sissemineku piletid alevivalitsuses registreerima. Piletid peavad iseäralistesse raamatutesse köidetud, kontsude küljest rebitavad ja nummerdatud olema. Piletitel ja nende kontsudel peab tähendatud olema pidustuse või lõbustuse toimepanija nimi, lõbustuse aeg

ja koht, ning pileti hind. Kui piletite aset kutsekaardid täidavad, peavad need samadele nõuetele vastama.

Märkus. Registreerimata pileteid on keelatud kassa juures ja eelmüügil pidada.

§ 3. Piletite registreerimisel on lõbustuse toimepanija kohustatud kogu registreeritavate piletite pealt tuleva lõbustusemaksu kuni arvete õiendamiseni alevivalitsusele ette ära maksma ühes kultuurkapitali ja Punase Risti maksuga. Viie päeva jooksul peale lõbustuse toimepanemist on toimepanija kohustatud piletiraamtud alevivalitsusse tagasi tooma ja arved ära õiendama, kusjuures müümata jäänud piletite peale langev osa lõbustusemaksu peotoimepanijale tagasi maksetakse.

Müümata jäänud piletiteks loetakse ainult niisugused, mis kontsude küljest lahti rebimata.

Märkus. Alevivalitsusel jääb õigus äranägemise järgi lõbustusemaksu piletite registreerimise juures ette sisse nõudmata jätta.

§ 4. Registreerimata piletite müügi korral nõutakse lõbustusemaks pidustuste ja lõbustuste toimepanijatelt viiekordses suuruses sisse, vastavalt pidu ruumi platside arvule, vastuvaidlemata maksude sissenõudmise korras.

§ 5. Alevivalitsuse kontrolöridel on õigus alevivalitsuse sellekohase tunnistuse ettenäitamisel pidustuste ja lõbustuste ruumidesse ilma piletita sisse minna.

§ 6. Pidustustel ja lõbustustel viibijad on kohustatud peo jooksul sissemineku piletid alal hoidma. Leiavad alevivalitsuse kontrolörid pidustuste ja lõbustuste ruumist ilma piletita isikud, on viimased kohustatud lõbustusemaksu kahekordselt platsi hinnale langeva osa ära tasuma.

§ 7. Pidutegelastel peavad olema peo toimepanijate poolt välja antud sellekohased nimelised tõendused, kui nad pileti lunastamisest vabad.

§ 8. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

§ 9. Käesolev sundmäärus hakkab maksma 15. päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

§ 10. Käesoleva sundmääruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Riigi Teatajas nr. 62 — 1921 a. avaldatud kohusliku määruse 2. osa lõbustusemaksu võtmise kohta Antsla alevis.

Alevivanem Tasso.

Sekretär (allkiri).

Hind 5 senti. Riigi trükikoja trükk.